

LITERĀRĀS VĒSTIS

MAZSALACAS PILSĒTAS BIBLIOTĒKA

Nr. 5.(132.) 2015.gada maijs

IEKŠĒJAIS MIERS IR TAVA LIELĀKĀ DĀVANA SEV!

No saknītes lazda zied,
Sarkaniem ziedīņiem.
No sirsniņas es mīlēju -
Savu tēvu, māmuliņu!

Manas pārdomas pēc tikšanās ar rakstnieci Gundegu Repši

Kopš pati vairs neorganizēju pasākumus bibliotēkā, varu dziļāk tos izjust, jo nav vairs tā satraukuma – kā būs?, kas notiks?, vai sanāks interesenti?... Vienmēr jau ir tā, ka visiem pa prātam nekad neizdarīsi – vai nu nepareizais datums vai laiks, vai autors, ja tikšanās ar kādu... Bet – jo lielāks prieks par tiem, kuri tomēr atnāk, kuriem interesē, kas notiek bibliotēkā, kuri piedalās...

Lai gan nelielā, taču sirsnīgā pulciņā noritēja mūsu tikšanās ar rakstnieci Gundegu Repši – daudzu grāmatu autori, it kā pazīstamu un tomēr ne tik pieprasītu, jo viņas rakstītajam nevar tā viegli „pārbraukt ar acīm”. Ir jālasa lēnām un jāizbauda rakstītais teksts, kas bieži vien veidojies kā glezna. Jo īpaši to pamanīju grāmatā „Laiks esi tu”, ko pārlasīju pirms tikšanās. Rakstīta kā dienasgrāmata, taču atspoguļo mūsu tautai tik nozīmīgos 1995./1996. un 2012.-os gadus, kas savstarpēji sasaucas...

Protams, mums katram ir savi iecienītākie autori un grāmatas, jo mēs taču esam tik dažādi. Taču mūs vieno mīlestība pret rakstīto vārdu, kur katrs meklējam savas

atbildes uz paša Dzīves jautājumiem caur grāmatām, kas mūs uzrunājušas attiecīgajā dzīves posmā. Prieks par tiem, kuri „bez grāmatas nevar dzīvot”, kā paši saka un tiem, kuri apmeklē mūsu bibliotēku.

Ir cilvēki, kuri ne tikai lasa, bet arī paši raksta. Katrā izdevumā esmu aicinājusi dalīties ar savu sirds gaismiņu un vienmēr priecājos kopā ar lasītājiem par uzticēto. Taču atzišos, ka visus šos gadus, kopš veidoju „LITERĀRĀS VĒSTIS”, gaidīju lielāku atsaucību un līdzdalību... Bieži vien esmu izlīdzējusies ar internetā atrasto. Varbūt nepratu ieinteresēt un uzrunāt īstos cilvēkus...

Ne visi sapņi piepildās un ne viss veidojas tā, kā sākotnēji iecerēts, taču esmu laimīga par šo iespēju savā dzīvē, kas mani bagātinājusi un pilnveidojusi.

Ar mīlestību – bibliotekāre **Maija**

*

„- Vai taisnība, ka neesi izlasījis nevienu grāmatu?

- Grāmatas ir garlaicīgas.

- Grāmatas ir spoguļi: tajās var redzēt tikai to, kas jau ir tevī pašā.”

/Karluss Ruiss Safons, "Vēja ēna"/

*

„Lasītājs nodzīvo tūkstoš dzīves pirms nomirst. Cilvēks, kurš nelasa, izdzīvo tikai vienu.”

/Džords R.R. Mārtins, "Deja ar pūķiem"/

*

- Jūs runājat labāk, nekā grāmatās rakstīts, - viņš sacīja. Kāpēc jūs nesarakstāt kādu grāmatu?

- Es par daudz tās lasu, lai gribētos vēl uzrakstīt, mister Erskin.

/Oskars Vailds, "Doriana Greja ģimete"/

Gunita Varankina

*
Skan klusuma dziesma un Mirkļavota krastā
izkāpj jauns vilnis. Atplaukst vārdi. Dabas
dzīlēs rodas cilvēka doma. Mirkļa skaistums
kopā ar izjūtu dziļumu to ievēd vārdu pasaulē,
palīdz sirdsmīļuma pieskārienam ieaudzēt
saknes lietu kārtībā.

*
Ik mirklis jaunā ceļojumā paceļ domu,
Kas pildīta ar patiesu darba prieku.
Skaistums valdzina dvēseli,
Jo bezgalīgs ir mīlas apvārsnis.

*
Caur vārdiem
Mīla rada rakstu zīmes.
Saules ausmu
Iemīl dvēsele un sirds.

Anita Girgensone

P. ČAIKOVSKIM veltītajā
starptautiskajā mūzikas gadā
(7.05.2015. ... 175)

Nav laika robežu
Mūzikai,
Un nav arī šķēršļu
Tās allaž nerimtai
Tālumu lidotgribai;
Jo viņas laisma arvien
Ir kā netverams
Apskāviens...
Pat - ja ļauzcīņu karš
Vai posta negals
Citādi bargs,
Mūs - it kā neglābjami,
Skar:
Spēj... senatnīgi jaunā
Melodiju balss
Atvairīt šaubas,
Padzīt bailes;
Lai pāri visām nedienām
Uzvardroši brāzmo
Liktēndots
Mūzikas pavasar's
Un atjaunotnes spēka
Daile...

Izabella Losada „Izabellas ceļš uz paradīzi”

Restartē dzīvi!

Noskaidro, kur un kā gribi
dzīvot, kas tev ir svarīgi un kas
nav, ko tu vari saprast un ko
nevari.

Uzzini, kad kaut kas ir jādara un kad nekādā
gadījumā nevajag neko darīt, bet vienkārši
būt. Izlem, no kuriem uzskatiem atteiksies un
kurus labprāt paturēsi. Dari to kopā ar
Izabellu Losadu!

Izabella grib būt laimīga katru dienu. Taču
ceļš uz šo mērķi izrādās pagalam grambains.
Iekritusi kārtējā bedrē, Izabella nolemj
restartēt savu dzīvi, turklāt nostabilizēt to uz
pieciem elementiem – metāla, uguns, koka,
ūdens un zemes.

Izabella apņēmīgi izmēģina visu, sākot ar fen
šui konsultācijām, staigāšanu pa kvēlojošām
ogļēm, desmit dienu klusēšanas retrītu un
beidzot ar došanos uz Amazones džungļiem,
lai satiktu īstu šamani un piedalītos apziņu
izmainošā rituālā.

Meklējumi aizved Izabellu pie sevis pašas.
Jā, tas nav ne oriģināli, ne revolucionāri, taču
– viss ir personiski izdzīvots. Un jā – šis
restarts nemaina dzīvi, bet dzīves uztveri
gan.

Izabella Losada (Isabel Losada) ir aktrise, TV
producente un diktore, lektore, komiķe un
autore. Viņas grāmatas ir tulkotas vairāk nekā
20 valodās.

Man patika šī grāmata. Patika forma, kādā
aprakstīts šis Izabellas Ceļš pie Izabellas.
Katram jau tas ir citāds, tādēļ grāmatā nav
uzsvērts, ka jādara tā vai citādi. Patika
vieglais un rotaļīgais izklāsts. Es domāju, ka
daudzi lasītāji atradīs sev noderīgas norādes.

**RAKSTI ARĪ TU – PAR TO, KAS BIJIS, PAR
TO, KAS BŪS, PAR TO, KAS PRIECĒ, PAR TO,
KAS SATRAUC, PAR TO, KO VĒLIES,
LAI UZZINA CITI! DALIES AR
SAVU GAISMU UN SAVU SIRDS SILTUMU!**

Ar mīlestību un pateicību šo izdevumu veidoja
bibliotekāre **Maija Reinvalde**

Tālrunis: **64251246**; e-pasts: maiija.r@sveiks.lv
<http://www.mazsalaca.lv/>